

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto siluestro papa [et] co[n]fessore. Cap[itulum]. xxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense decembri occurribus. Fo. xxiiii.

Infantia occidendorum: matres puerorum et obuiant: que resolutis crinsibus miserabiliter viliabunt. Quod videns imperator abhorruit factus: et iussit stare carrucam: et erigens se facilius oratione populi allocutus est. Osten- dens qualiter dignitas imperii romani de fonte nascitur pietatis: que hanc etiam legem desit: ut capitali semetie subdere quicunque in bello aliquem occidisset infantem: quod amplius augustinum adimplere decebat: multis rationibus persuasit a tanto omnimode facinore defensum. Et dum in eius laude populus dictum principis approbans acclamasset: matribus pueros cum multis donis restituimus: ipse vero ad palatiu[m] rediit. Nocte igitur inseguente cidebeat[ur] beatus petrus et paulus apostoli in somnis astiterunt: et quod innocentis sanguinis effusione exhortuerunt: se sibi missos a domino dicunt: dare imperatori recuperande consilium sanitatis: admonentes ut filius eius rome episcopum: qui persecutiones suas fugiens in monte sozacta cum suis clericis latirat: ad se introducunt: qui sibi piscinam pleratis ostenderunt: et qua lotus et mardus a lepra pariter ascenderunt. In cuius beneficio vicissitudinem christi credens idolorum tepla destruxit: et ecclesias erigens: deinde vere fidelis cultor extirpat. Eiusdem constantinus pro filio suo ad monum sozacta misit. Qui videlicet missis credidit se ad martyrium encart: et socios horrens cum suis presbyteris et clericis ad imperatore accessit: cui assurgens eum gratiarum recepit a filio strogi resalutatus narravit ei sui somni visionem: percutitatem vero qui essent illi diei qui sibi apparuerant: qui vocatur petrus et paulus. Silvester respondit illos esse Christi apostolos et non deos: et ad preces imperatoris missi diaconus apostolorum imagines presentavit fecit. Quas ut imperator aperit: illos qui esse sibi apparuerant et clamauit: nec iam differendam pietatis piscinam in qua loco posset a lepra mundari: cum scilicet filius piscinae hoc baptismum sacrum exposuit: et imperator de Christi fidei diligenter instruxit: cathedram minima fecit: et biduanum sexte ferme et sabbati lessum ei indixit: et ut carceres apiret comonuit. Tespere ergo sabbati in palatio laterani. intra thermas imperatoris balneum iussit preparari: et fonte benedixit: constantinumque vestibus exutum firmiter credentem in aquam demersit et baptizauit: ubi et mirabilis emicuit splendor lucis: sicque constantinus a lepra mentis et corporis de fonte mundus ascendens: Christus se vidisse te statu est: qui prima sui baptismi die hoc legem dedit: ut Christus tanquam verus deus ab omnibus be romana coleretur. Deinde per duodecim dies subsequentes singulis diebus singulas prout leges in favorem Christianae fidei et ecclesiastice libertatis: de quibus in eius historia tractabitur. xiiij. kalen. iunij. Post hoc edificatis basilicas salvatoris iuxta suum lateranum palatium;

et apostolorum Petri et Pauli lateraneum palatium pape concessit: romanam ecclesiam cunctarum ecclesiarum matrem ecclesie constituit: et sedes apostolicam multis insignibus priuslegis decorauit: multasq[ue] in urbe ecclesias fabricauit. Hec postmodum helena constantini mater bithynie consti- stens: audiuit per litteras laudat filium de re- lista cultura idolorum: sed ipsum increpat: quod re- licto deo iudeoz in crucifixu hominem credat. Rescribit Augustus vi ad se veniens iudeoz magistrorum adducat: ut ex disputatione mutua appareat fides vera. dicit igitur helena. xl. do- cissimos iudeos: inter quos erant. xiiij. sapien- tia pre ceteris rursum lantes. Qui ad disputationem coram imperatore cum filio suo conuenierunt: sta- tutis duabus philosophis gentilibus sapien- tissimis et iustissimis Lratone et Zenophilo: ad quos tanquam iudices partium pertineret sententia dicendorum. Noce autem sapientum iudeorum sunt hec: abiatbar: ionathas: godolias: anna: doeth: chus: beniamin: aroel: iubal: athan: sileon: zambri. Cum quibus filio suo solus disputatione fidei christi euidentissimis rationibus comprobauit: et ex sententia iudicium iudeos miserabiliter confu- tauit. Et dum de munere consensu partium ad misericordiam experientiam ventum esset: ultimus ex iudeorum sapientibus zambri qui erat magus: lu- cravit se nomen ineffabile dei scire: cuius virtute audire non valeret aliquod animal: quin continuo morieret. Et cum adductus fuisset taurum ferocissi- mus visus a certis hoibuscum tractus: statim ut zambri in aure tauri verbis prouulit: taurus mugies eie- critque oculis exprimitur. Judeis ergo filio suo in fultaibus. Sanctus hoc nomen non deit: sed demonis esse ostendit: cuius prolatione viventes mortificant: ex eo quod nomine veri dei virtutem haberent etiam mortuos suscitandos. Cumque zambri ad taurum suscitandum a iudicibus virgeretur: et ille contra tauri suscitationem virtute Iesu Christi si posset: referat: sequitur cuius suis crediturum exinde promitteret: filio suo oratione premissa Christus inuocato: non solum taurum morruit et circuuit: qui in certa de ferocissimo mansuetissimum remisit. Sicque reginam et iudeos ac indices et multos de populo ad fidem Christi conuertit. Post hoc duorum ad imperatoris aures venisset draconem in fouea quadam latere qui ex quo ipse fidem Christi receperat: operante diabolo plusquam ecclesia solo sat peremerat: et imperator hoc sancto pontifici retulisset. Ille ad dominum orauit: et se draconem alligaturum obtulit. Eius beatus Petrus apparuit: et ut securus ad draconem descendebat imperauit: ac ut ipsius os filio ligaret in Christi nomine monuit. Descen- dens ergo filio suo in fouea duobus soli presbyteris assumptis per certum quadragesima gradus diuas secundum ferme laternas. Ibidem draconis habiliatis os ut ei iussus fuerat alligauit: et usque ad die in dicti ibide inclusus. Et ascendet duos magos rep-

Liber

perit qui eum secuti fuerant; ut viderent quid ageret ne populum decipere posset: quos ducas consilium statu ferido pene mortuos secus edurit incolines atque sanos. Deinde constantinus imperator romanā prouinciam cuz tota r̄ibe de eccl̄ie donauit: et byzantini mutato nomine constā tinaopolis rediscivit: istucq; imperii translatit. Et beatus filius in r̄ibe remansit. Chilus precepito assentiente imperatore constantino et p̄fidente filio in nicea bryntē cluitate celebra est p̄ia synodus. ccxviii. patrum qui fidē cartholicā expouerunt: et multa decreta constiuerūt. In quo cōsilio filius episcopus osio episcopo cordubē. et victori abstralī. vices apostolicas comisit: vbi et dānati sunt arrius et photinus et sabellius heretici et eorum sequaces. In r̄ibe non romā cū auxilio augusti celebrazuit ipse consilium. cc. episcopoz vbi cōsiderat hereticos dānauit. Chic constituit christia ab episcopo consili. et ut episcopus baptizatum configurare propter hereticam suahone: et ut baptizatum statim et a fonte leuatū liniat christinatē presbyter in vertisse propter mortis p̄culū. Constituit etiā ut nullus laicus clericō crīmē audeat inferre: et ut romanū p̄sui a nullo iudicetur: et ut presbyter non condēnet nisi sub. xl. testimoniū certa cōprobatio. Et ut minoris ordī maiorē nullus possit accusare: et ut clericus ante laicos non iudicetur: et ut nullus clericus propter causam quālibet in curiaz introiret nisi in ecclesia tantū. Chic constituit: ut diaconi dalmaticis viceretur: et ut sacrificium altaris non in syrīo neq; in panno tincto nisi tantū in linteō terreno procreato et mūdo celebretur: sicut et corpus dñi nostrī in sindone mūda sepultum est. Constituit etiā: ut si quis desiderasset in ecclesia militare vel proficere: ut esset lector dies. xx. episcopista. lx. acolitus annos. iii. Subdiaconus annos. v. diaconus. vii. presbyter annos. iii. probatus: et sic in epim consecratur. Constituit insuper: ut si quis mortis reus ad ecclesiam confugeret iudicium mortis evadat: et alias multas cōstitutiones decrevit. Qui post opera multa laudabilis quieuit in pace. q̄ kalen. ianuarij. imperante constantino circa annum dñi. ccxc. sepultusq; est rome iuxta palatium octauiani in loco qui dicitur ac caput: et cessauit episcopatus dies. xv.

De sancto Barbariano presbytero
et confessore Cap. cciiij.

Beter cui timotheo presbytero de antiochia venit romā: qui sanantes egrotos multa miracula operabatur. Quozū famam audies galla placidia augusta: que tunc cum filio suo valentiniano imperatore rauēne residebat: cū codē principe venit romā ad predictos dei famulos visitandos. Honorio altero imperatore eiusdem

Secundus

filio tunc mediolanī degente. Dux ergo regina romā peruenisset: inuenit timotheū presbyterum ad christū migrasse. Barbarianus ḥo in cī mīterio sancti calixti morabat occulte ieiunīs et orationis intēritus. Qui ab Augusta requisitas et cognitus rogatus est ab ea: ut quandam eius ancillam oculorū grauem lagūnē patientē sanaret. Eui ille sudarium suū misericordiū con tactu oculi ancille sanati sunt. Deinde galloginem quēdam imperatoris famulū: qui de scalae cadēs pedem contriverat liberavit. Theodorū quēdam cecum illuminauit: et alia plura miracula fecit. Quem multis precibus augusta galla et filius eius valentinianus imperator secum rāueniam duxerūt: vbi iuxta palatium edificauit ecclesiam sancti iohānis baptiste: et cenobium monachorū construxit. Sed duz regina ecclesiā sancti iohānts euāgelistę a fundamentis erexit: quā in eius nomine cōsecrari volebat: et affligeret multū: eo q̄ nullas reliquias beatis apostoli ibi ponēdas habere posset: oratib; no cre barbarianū et reginā: apparuit sc̄ro dei beatus euāgelistā altare thurificās: sc̄tusq; presbyter reginaz que aliquātulum dormitauerat ex cirauit: que etiam euāgelistā cōspiciens dum p̄pius festinasset: ut pedes eius reniceret: ipse disparuit: vnu tamē ex sandalib; in manib; auguste reliquiā: quod ibidem repositū p̄ magna reliqua conseruatur. Post hec dux theodoziam quēdam nobilem a fluxu sanguinis liberasset: et ob hoc illa virū dei frequētaret: v; sitius vir eius zelotipē spiritū ducit barbarianū summo mane ad ecclesia tendente occidere voluit: qui educto gladio et recto brachio ita detentus est et factus immobiles: q̄ nec loqui potuit: nec brachium deponere: nec inde se mouere donec clara die inuenitus peccati suū cuncris confessus est. Quienit autē sanctus in pace. ii. kalen. ianuarij sepultus in monasterio suo ab augusta galla et a sancto petro archiepiscopo: vbit quis scit miraculis coruscans.

De sancta Columba virginē et martyre. Cap. xxiiij.

Olubavirgo passa

Oest in ciuitate senonē. sub aquiliano imperatore: qui apud ipsam vrbem residēs virginem sibi delata: ut christianaz teneret: fecit: que dū sacrificare nollet: nec nubere: iussu imperatoris adducta ē ad locū publicū meretricū: ut oībus sibi illudere volentibus exponeret. Ad quā dū iuuenis quida lasciuus noīe baruchā esset ingressus: vasa ferociissima de caue fugiēs illuc accessit: et ipsum apprehēsum ad terrā stravit: intēdens in colūbam: nubibus quodāmodo interrogās quid iuberet: sed ea mandante iuuenis sine lesionē. dimisus cōversus est. Ursā ḥo ante ianuā se pos-